

- Viatges de fi d'estudis a Itàlia dels alumnes de COU i de 2n. de FP.
- Inici d'una borsa de treball per relacionar antics alumnes amb empreses de la Vall del Tenes.
- Les festes habituals de l'any: Castanyada, Nadal, Carnestoltes, Sant Jordi (amb el III Certamen literari i una Manifest sobre el Mil·lenari de Catalunya) i la de final de curs.
- Com a extra, la festa oferta al director amb motiu de la seva jubilació.

3. Reflexió

Després d'aquest curs, l'Escola La Vall del Tenes fa la impressió de trobar-se en un final d'etapa de la seva història. Per aquestes raons:

1. Sembla que ha optat definitivament per un creixement il·limitat, en comptes de fixar uns límits màxims. Això comporta una tendència a la massificació que pot ser una dificultat per aplicar els criteris pedagògics que van presidir la creació de l'escola i als quals no ha pas de renunciar.
2. Aquest mateix creixement és causa i efecte alhora d'uns canvis sociològics en l'alumnat, ja que hi van agafant increment famílies incorporades de poc als pobles de la Mancomunitat, poc o gens integrades i amb poques facilitats d'integració, pels tipus de poblament dels municipis, disgregats dels nuclis urbans.
3. El relleu en la direcció, per jubilació del que hi ha estat fins ara. El nou equip dirigent haurà d'enfocar la seva tasca tenint present el repte que representa aquest tipus de creixement.
4. La sortida de la primera promoció d'antics alumnes de l'escola de les Facultats universitàries. Alguns poden incorporar-se progressivament a l'escola com a professors, on han fet ja classes de suplència i reforç.

Si els dos primers punts poden ser motius de preocupació, els dos altres, amb l'empenta de joventut que representen, fan concebre esperances.

4. Comiat

El que signa, per darrera vegada, aquesta ressenya no pot fer sinó agrair ben de cor les mostres d'afecte públiques i privades que ha rebut de tothom: companys de claustre, alumnes, pares i ajuntaments, d'ara i d'anys passats, i dels pobles de la Vall del Tenes en general. Gosaria demanar que aquesta adhesió no sigui únicament personal sinó institucional; és a dir, que l'adrecin des d'ara a l'Escola i als que la portaran perquè pugui ser sempre l'escola que hem volgut.

Joan Ruiz i Calonja